Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 3 квітня 1980 року • № 41 (2769) • Ціна 2 коп.

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

ПЕРШІ НА ЗАВОДІ

Першою на Побузькому нікелевому заводі доповіла комітетові ЛКСМУ про виконання п'ятирічного плану комсомольсько - молодіжна бригада слюсарів-котельників Володимира Піньковського.

Адреса прописки колективу — ремонтно-механічний цех. Але роботи вистачає на багатьох дільницях підприємства. Треба лагодити не тільки котли, а й інше устаткування. І хлопці, де б вони не були зайняті, показують високі темпи і якість, злагодженість і взаєморозуміння під час виконання тієї чи іншої операції. Це, а також прагнення перетворити нинішній рік у рік ударної праці, праці по-ленінському, зумовило успіх — раніше, ніж намічали (до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна) ремонтники В. Піньковського виконали п'ятирічку. Повторити успіх кращого на Побузькому нікелевому комсомольсько - молодіжного колективу прагне більшість юнаків і дівчат підприємства.

Звітують шкільні комсомольські

Цьогорічні звіти і вибори в найчисленнішому загоні комсомолу — шкільних комсомольських організаціях проходитимуть у квітні, коли ми відзначатимемо 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Зрозуміло, ця подія й стане головною темою комсомольських зборів.

Чим звітуватимеш Леніну ти, комсомольцю! Чи не пектиме тебе сором за сіренькі трійки в класному журналі! Чи не опускатимеш ти очей, коли мова зайде про працю, і не відмовчуватимешся, коли товариші говоритимуть про справи, які ми називаємо громадським життям школи! Чи не боязко тобі буде чекати того моменту, коли комсорг зачитає список байдужих і малодушних!

Бути ленінцем — значить щодня віддавати всі свої сили — духовні й фізичні — досягненню благородної мети побудови комунізму. Повторюємо: щодня і в усьому. Тут не може бути формалізму.

Саме тому комітетам комсомолу належить забезпечити високий рівень аналізу роботи кожного комсомольця, організації в цілому. В центрі уваги звітно-виборних зборів має стати й розгляд питань організаційно-політичного зміцнення шкільних, класних комсомольських організацій, груп, посилення їхнього впливу та авторитету в шкільному колективі, виховання свідомої дисципліни та організованості, розвитку ініціативи та активності комсомольців, забезпечення їхньої авангардної ролі в оволодінні основами наук, участі в русі «Жодного відстаючого поруч!»

Рівнятися тут є на кого. Успішно діють гуртки самоосвіти «Вчись учитися», лекторії, усні журнали, пости всеобучу, групи взаємодопомоги в Гайворонській СШ № 5, Маловисківській СШ № 3, Грушківській десятирічці Ульяновського району, середніх школах №№ 13 і 16 м. Кіровограда.

На листопадовому (1979 р.) Пленумі ЦК КПРС підкреслювалось як першочергове завдання комсомольських організацій підготовка учнів до праці у сфері матеріального виробництва. Тож на зборах ітиме серйозна розмова про свідомий вибір професії випускниками, визначиться конкретна участь кожного комсомольця в літній, трудовій вахті «Мій труд вливається в труд моєї республіки». Генеральною репетицією до цього були зимові й весняні канікули, на яких старшокласники шкіл Новоукраїнського, Бобринецького, Долинського районів нарівні з дорослими працювали на тваринницьких фермах. Приклад, гідний наслідування.

У травні у радянського народу ще одна славна дата — 35-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною. Палко підтримали молодь і ветерани війни та праці області заклик ЦК ВЛКСМ ознаменувати цю подію створенням Всесоюзного комсомольського парку Перемоги. Кіровоградський штаб «Салют» звернувся через молодіжну газету до кожного піонера міста із закликом посадити й своє дерево пам'яті. До нас у редакцію вже почали надходити повідомлення про хід операції «Зелене вбрання Вітчизни».

Дерево пам'яті чекає на тебе, комсомольцю!

Не повинні лишитися поза увагою збори і питання керівництва діяльністю піонерських дружин та загонів на марші «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!»

Словом, поговорити буде про що. Бо завдання на майбутнє стоять немалі. В їх виконанні вам можуть допомогти досвідчені партійні, радянські й комсомольські працівники, комсомольський актив базових підприємств, члени педагогічних загонів, учителі-комсомольці, ветерани, передовики десятої п'ятирічки. Не забудьте запросити їх на збори!

На звітно-виборних зборах буде обрано нові склади бюро і комітетів комсомолу. Від них залежатиме ефективність комсомольської роботи в школі. Тому напередодні треба серйозно продумати кандидатури і рекомендувати до виборних органів кращих, тих, хто добре навчається, бере активну участь у громадському житті, суспільно корисній праці, хто має авторитет серед товаришів. Більше рекомендувати хлопців. Міським і районним комітетам комсомолу оперативно провести навчання новообраного активу.

Збори повинні пройти в атмосфері зацікавленого обговорення стану комсомольської роботи в школі, класі, на основі глибокого аналізу, принциповості, критики і самокритики, сприяти підвищенню громадсько-політичної і трудової активності шкільної молоді.

Комсомольцю! Наш обов'язок: жити і працювати по-ленінському!

(Див. 1-у і 2-у стор.)

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

Вирішили—зробимо

Великий обсяг робіт виконають у день Всесоюзного комуністичного суботника комсомольці і молодь колгоспу «Маяк». У святі праці візьмуть участь 145 юнаків і дівчат. Вони планують виробити 5 тисяч тонно-кілометрів, надоїти 1,2 тонни молока, зібрати 6 тонн металолому. Для великої рогатої худоби молодь відремонтує 300 квадратних метрів літніх таборів. У день «червоної суботи» механізатор, член бюро обкому комсомолу Нина Голик виконуватиме роботи на зекономленому пальному. На заощадженому пальному працюватиме й тракторний екіпаж, очолюваний Сергієм Масловським.

О. ВІТЧІНКІН,
завідуючий відділом комсомольськкх організацій Знам'янського міськкому комсомолу.

У країни РЕВ

Діяльно готується до участі у Всесоюзному комуністичному суботнику, присвяченому 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, комсомольсько-молодіжна бригада імені 60-річчя ВЛКСМ складального цеху № 101 Олександрійського електромеханічного заводу. Цей невеликий колектив (дев'ять чоловік) має добру славу на підприємстві. Сім хлопців вибороли почесне право працювати з особистим клеймом. Уся продукція, виготовлювана руками комсомольців, приймається з першого пред'явлення. Їй присвоєно державний Знак якості.

Нині хлопці роблять профілактичний огляд устаткування, щоб 19 квітня воно працювало бездоганно. День «червоної суботи» стане днем високопродуктивної праці: члени комсомольсько-молодіжної бригади виготовлять електроприводів на 300 карбованців. Уся продукція піде в країни Ради Економічної Взаємодопомоги.

М. ЯГОТИН,
секретар комсомольської організації цеху №101 Олександрійського електромеханічного заводу.

Галина КЛЯЦЬКА працює на Новгородківській інкубаторно-птахівничій станції. Незабаром молода виробничниця рапортуватиме про дострокове виконання особистої п'ятирічки. В день «червоної суботи» Галина, як і її колеги, працюватиме на робочому місці.

Фото С. ФЕНЕНКА.

ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

«ВИБИРАЮ СЕЛО ДЛЯ ПРОЖИВАННЯ»

2. ПРОФОРІЄНТАЦІЯ. НАВЧАННЯ

Сказати, що знайомство школярів з комбінатом починається в старших класах, — значить сказати неправду. Бо вже з четвертого хлопчики відвідують тут заняття гуртка юних автоінспекторів. Щороку комбінат виставляє свою команду на обласні змагання. Нині ульяновці наполегливо готуються до них, мріють стати переможцями. Бо торішнє друге місце — то, за їхніми словами, лише сходинка до великого успіху.

Та по-справжньому починають інформувати учнів про спеціальності механізатора, шофера, оператора машинного доїння, електрика сільської місцевості, оператора лічильних машин, швачки, автослюсаря у восьмому класі. Комбінат кілька разів на рік проводить профорієнтаційні дні. Навіть окремий кабінет відведено для занять. Професійною орієнтацією школярів тут займаються серйозно. Адже відомо: тільки тоді учень навчатиметься добре, коли сам вибере собі спеціальність.

Звичайно, кожен, хто живе на селі, бачить роботу тракториста чи доярки. Та лише цього замало для того, щоб знати її. Інша річ, коли учень під час літніх канікул (а то й після шкільних занять) допомагає батькам у полі, на фермі. Він уже психологічно підготовлений до роботи в сільському господарстві і, як правило, не вагається при виборі спеціальності. Декому ж потрібна порада. І тут слово вже за викладачами комбінату. Вони повинні донести до майбутніх хліборобів привабливість і перспективи кожного фаху сільськогосподарського виробництва: мізкуй, шукай, вибирай.

Загальновідомо, що уявлення школярів про професії здебільшого надто поверхові. Наприклад, чимало дівчаток мріють стати артистками. На запитання, чим їх приваблює професія артистки, вони відповідають наївно, без вагань: тим, що можна зніматись у фільмах. Але не кожна знає, що праця артистки — це і недоспані ночі, і вічні пошуки своєї ролі, і виснажливі репетиції, це — і обмеження себе вільним часом протягом кількох місяців заради двох хвилин у фільмі... Тим-то незнання часто призводить до сумних наслідків — багатьом доводиться передчасно залишати театральний вуз. А все тому, що юнак чи дівчина не були підготовлені до вибору фаху, не знали його змісту, значення, особливості.

Поверхові, неповні уявлення у багатьох і про механізаторську професію. А на трактор молодь повинна йти теж за покликанням. Тільки тоді її не відлякуватимуть солідол і солярка, поточні й капітальні ремонти. Але й покликання виникає тоді, коли обізнаний з кількома спеціальностями. Одна з них буде твоя. У профорієнтації важливо не тільки змістовно розповісти про професію механізатора, а й прищепити любов до неї, переконати, що вона потрібна — рівень механізації вирощування окремих культур уже на сьогодні зріс до 100 процентів, почесна — на прикладі кращих хліборобів села, району.

У комбінаті зробили все, аби восьмикласник не помилився у виборі. В кабінеті профорієнтації можна довідатись про всі сільські спеціальності, про прийом на роботу, про умови та оплату праці в господарствах, про пільги, які надаються колгоспникам, про перспективність тієї чи іншої професії. Юнакам і дівчатам у цьому допомагає спеціальна установка професійної інформації. (Її використовують також і під час навчання: установка інформує про природно-кліматичні

(Закінчення на 2-й стор.).

ВЧИТИСЯ ПРАЦЮВАТИ

Вже в перші місяці Радянської влади В. І. Ленін, розробляючи плач створення основ соціалістичної економіки, великого значення надавав організації праці, вмінню працювати. Вказуючи на виняткове значення НОПу, він не раз підкреслював необхідність здійснити реорганізацію праці за останнім словом науки і техніки з використанням і врахуванням усіх надбань, залучити до цього вчених і спеціалістів різних галузей. Особливу роль В. І. Ленін відводив молоді, що приходить у виробництво.

У НАШІЙ країні більше, ніж у будь-якій іншій, навчається юнаків і дівчат. Про це свідчить статистика. Минулого року в системі профтехосвіти підготовлено 2271 тисячу кваліфікованих робітників, технікуми випустили 1228,4 тисячі чоловік із середньою спеціальною освітою, а вузи — 771,5 тисячі чоловік з вищою освітою.

Кваліфікованих робітників готують також безпосередньо на підприємствах. Так, дуже ефективною виявилася система професійного навчання, яку запровадили на Волзькому автомобільному заводі. Окремі елементи її прижилися на підприємствах нашої області — кіровоградських заводах «Червона зірка» і радіовиробів, у виробничому об'єднанні «Олександріявугілля».

Технічний прогрес потребує не тільки більшої кількості спеціалістів (інженерів, економістів, учителів), а й робітників — головної продуктивної сили. Ось чому щороку в лави робітничого класу країни вливається чотири мільйони молодих трудівників. На підприємства, будови, в організації, установи обласного центру щороку приходить понад дві тисячі юнаків і дівчат. І від того, як їх прийняли у свої лави кадрові робітники, як їх зустріли адміністрація, громадськість, як їх навчили працювати, залежить багато що.

Наведемо такі приклади. Розвиток Кіровограда залежить від того, як працює кожен із нас — інженер чи слюсар, продавець чи шофер, лікар чи проектувальник. Чим краще виконаємо ми свою роботу, чим ефективнішою вона буде, тим більші кошти можна виділити на розвиток міста. А чим кращі виробничі, житлово-побутові умови, умови для культурного відпочинку, тим продуктивніша праця.

Кіровоградці трудяться з кожним роком успішніше. За чотири роки п'ятирічки обсяг промислового виробництва зріс на 500 млн. карбованців, у тому числі за минулий рік — майже на 56 млн. При цьому одна третина його на рахунку молоді. Лише торік країна одержала від трудівників міста 86,6 тисячі сівалок, 48,5 тисячі друкарських машинок, 17,4 мільйона гідронасосів різних систем та багато іншої продукції. На 112 мільйонів карбованців більше, ніж за відповідний період дев'ятої п'ятирічки, вироблено товарів культурно-побутового й господарського вжитку. Нині 113 видів виробів випускається з державним Знаком якості.

В. І. Ленін особистим прикладом показував, як треба організувати свою роботу: наперед розписаний розклад роботи, раціонально використання кожної робочої хвилини, вміння передавати товаришам свою енергію, наснагу, обізнаність у справах державного апарату, в розвитку народного господарства.

ПРАЦЮВАТИ, добиватися хороших результатів у всіх сферах виробництва допомагає суперництво молоді за звання «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив», «Кращий по професії», «Бригада відмінної якості». Молодь, як і всі трудівники Кіровограда, бере активну участь у змаганні за місто високопродуктивної праці, високої культури і зразкового громадського порядку, започатковане з ініціативи колективів заводів «Червона зірка» і тракторних гідроагрегатів. Перевага цього руху якраз у тому, що він допомагає успішно розв'язувати весь комплекс завдань — від виробництва до благоустрою, порядку на вулицях, виховує у кожного почуття відповідальності за свій колектив і рідне місто. Багато колективів уже нагромадили певний досвід організації руху за підприємство високої продуктивності праці, високої культури і зразкового порядку. Найкращі результати він дає там, де комплексно підходять до цієї справи.

На заводах тракторних гідроагрегатів, друкарських машин і ряді інших, наприклад, розроблено плани організації змагання, які передбачають конкретні заходи для підвищення ефективності виробництва, поліпшення умов праці і відпочинку трудівників, для активного залучення молоді з виробництв, удосконалення виховної роботи серед неї. Взаємозв'язані питання вирішуються паралельно. Про ефективність такого підходу можна судити з того, що названі підприємства успішно справляються з виробничими завданнями, підвищують культуру виробництва, планомірно ведуть роботу по поліпшенню культурно-побутових умов робітників. Ці колективи, в тому числі їхні комсомольські організації, можуть бути прикладом для багатьох, як треба втілювати в життя ленінський тезис «Учитися працювати».

А. ГУДСКОВ,
завідуючий відділом Придніпровського відділення УФ НДІ праці, кандидат економічних наук.

В. І. ЛЕНІН У ГОРКАХ. СЕРПЕНЬ — ВЕРЕСЕНЬ 1922 р.

(Фотохроніка РАТАУ).

ЛЕНІНСЬКА КНИГА В НДР

Вивченню творів В. І. Леніна в Німецькій Демократичній республіці надається великого значення. Берлінське видавництво суспільно-політичної літератури «Дітц-ферлаг» випустило праці великого вождя загальним тиражем п'ятнадцять мільйонів примірників. У період з 1955 по 1962 рік було здійснено видання творів В. І. Леніна. Відтоді воно кілька разів перевидавалося. Всього було випущено майже три мільйони примірників. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна «Дітц-ферлаг» підготувало для читачів десятитомник листів Володимира Ілліча. Таким чином, усі праці, що ввійшли до п'ятого російського видання творів В. І. Леніна, є тепер і німецькою мовою. Це найповніше зібрання творів В. І. Леніна німецькою мовою можна знайти в усіх найбільших бібліотеках світу.

Великий інтерес в НДР викликала перекладена з російської біографія В. І. Леніна. До книги, випущеної півмільйонним тиражем, увійшли також численні спогади друзів, соратників і рідних Ілліча.

До 110-ї річниці з дня народження засновника Радянської держави «Дітц-ферлаг» випустить великий альбом «Ленін у Німеччині», який розкаже про діяльність вождя російського пролетаріату під час його перебування в Німеччині, про його зустрічі з керівниками німецького робітничого руху Розою Люксембург, Кларою Цеткін, Августом Бебелем.

Хорст РЕННХАК,
німецький публіцист.
(Панорама НДР—АПН).

Експедиція «МК» «Подвиг»

Операція «Пам'ять»

Через місяць після віроломного нападу фашистської Німеччини на нашу країну будівельний майданчик Кам'янського цукрового заводу, який знаходився за кілька кілометрів від залізничної станції Беліньска Пензенської області, був вибраний для спорудження нового підприємства.

14 серпня 1941 року, коли наші війська вели запеклі бої з фашистами, до Кам'янки приїхала велика група робітників, інженерів, техніків кіровоградського заводу «Червона зірка» на чолі з директором підприємства М. Н. Шинкаревичем і головним інженером І. М. Єськовим. Того ж місяця на будівельний майданчик прибули працівники запорізького заводу «Комунар».

ПІД ПЕНЗОЮ

У свій час у Приволзькому видавництві вийшла книга О. і П. Васильєвих «Розповідь про твій завод», де йшлося про «Беліньксільмаш». У книзі я знайшов знайомі імена червонозорівців І. Б. Маркова, С. Т. Романовського, І. Ю. Неменова, І. М. Зарувинського та інших. Це їх зусиллями зводилися стіни, настилалися підлоги, ремонтувалося і встановлювалося обладнання нового заводу... Запрацювала електростанція від двох старих локомотивів по 75 кінських сил. Уже в грудні 1941 року «Беліньксільмаш» мав дати фронту першу партію зброї. Люди розуміли важливість поставленого перед ними завдання, змінні норми виконували на 200—300 процентів. До верстатів ставали підлітки. Передові виробничники вступали до лав Комуністичної партії.

І от із заводу на фронт пішли міни, снаряди, авіабомби. На них написи: «За Батьківщину!», «За Україну!», «Смерть фашистам!» І Радянська Армія громила на фронтах ворога, визволяла від гітлерівців міста і села.

А навесні 1943 року з підприємства під урочисті вигуки «Ура!» на руках викотили... першу кінну сівалку. Червонозорівець А. Ф. Копчинський очолив бюро підготовки виробництва сільськогосподарських машин. Завод працював і для фронту, і для тилу.

Самовідданий труд червонозорівців на пензенській землі відзначений нагородами Вітчизни: І. М. Єськов, який став директором «Беліньксільмашу», одержав орден Леніна, головний енергетик С. Т. Романовський — орден «Знак Пошани».

Після перемоги одні евакуйовані повернулися на рідний завод «Червона зірка», інші вирішили залишитися на «Беліньксільмаші», який перейшов на випуск сільськогосподарських машин.

Хочу детальніше сказати про А. Ф. Копчинського. Ще 1940 року за створення нових посівних машин на «Червоній зірці» його прізвище було занесено до Книги пошани Всесоюзної сільськогосподарської виставки, а за таке ж досягнення на «Беліньксільмаші» А. Ф. Копчинський удостоївся Державної премії СРСР.

Такі люди й творили трудовий подвиг у дні війни; їхні діти і внуки продовжують велику справу тепер.

М. НОЖНОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

«ВИБИРАЮ СЕЛО ДЛЯ ПРОЖИВАННЯ»

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

умови всіх областей республіки, дає відповіді на запитання з агрономічної чи зоотехнічної науки тощо).

— Я викладаю тракторну справу, — каже директор М. І. Ковальчук. — Зацікавити хлопців професією механізатора можна кількома способами. Найефективніший — запросити їх на відкритий урок завтрашніх трактористів. Тут восьмикласників захоплює робота безпосередньо з механізмами. У кожного загоряються очі, коли він бачить, як старшокласник самостійно розбирає і складає двигун трактора, лагодить коробку передач. Тоді він і сам захоче взятися за конкретну справу.

КАБІНЕТ знайомства з професіями призначений для восьмикласників. Та це не значить, що в дев'ятому профорієнтацію відсувають на другий план. Ні, її проводять ще наполегливіше. Зрозуміло й те, що не всі учні після закінчення комбінату працюватимуть на селі. У середній школі одних захоплює фізика, других — математика, третіх — література. Частина з них (половина — уточнює трирічна практика Ульяновського міжшкільного) стануть спеціалістами інших галузей народного господарства. Це закономірно. Завдання ж комбінату — знайти своїх спеціалістів і дати їм міцні знання.

Навчання йде у двох напрямах — теоретичному й практичному. Попередня публікація розповідала про те, як старанно відбирали і готували викладачів для комбінату. Тому-то теоретичні знання учні отримують добрі. Хотілося б у кількох словах сказати про останній, особливо важливий напрям — практичний. Йому приділяють значну увагу. Із самого початку свого існування заклад налагодив тісні контакти з базовими господарствами.

— Найбільше навчального часу завтрашні оператори машинного доїння проводять на фермах колгоспу імені Шевченка, — підтверджує сказане вище викладач Л. Г. Кирилюк. — Кожна з п'яти груп має свого наставника. Дівчатка не тільки переймають досвід господарювання у старших, а й самі прибирають приміщення корівників, роздають корми, доглядають корів, готують їх до доїння. Тут же, на фермі, досвідчені доярки практично знайомлять учнів із щоденними раціонами годівлі, гігієною догляду худоби. Ті знання, яких школярі набувають під час теоретичних занять, поглиблюються, закріплюються на фермі. А зробив неправильний крок — наставник порадить, підкаже. В тому, що в колгоспах за останні два роки зросло число молодих доярок, заслуга й Лідії Маковійчук, Галини Паранюк, Олени Мяковійчук. Наші дівчата люблять і поважають своїх наставників.

Подібні стосунки комбінату й з іншими базовими господарствами.

Любити рідну землю, примножувати її багатства своєю працею школярів учать на прикладі життя кращих земляків району. Пропаганда передового досвіду правофланговими виробництва входить до програми навчального процесу. Зустрічі з Героями Соціалістичної Праці району (їх знає кожен комбінатівець — портрети хліборобів із золотою зіркою на грудях вивішено в коридорі навчального корпусу), орденоносцями відчутно впливають на формування життєвої позиції у старшокласників, викликають бажання продовжити їхню справу. Тільки за останній час гостями комбінату були доярки-чотиритисячниці, кавалери ордена Леніна бригадир тракторної бригади колгоспу імені Богдана Хмельницького Андрій Маркович Пилипенко і бригадир молочнотоварної ферми відділка «Шамраївський» Ульяновського бурякорадгоспу С. Г. Титаренко, переможець соціалістичного змагання серед тваринників району минулого року Раїса Попадик.

Учні навчально-виробничого не тільки запрошують до себе в гості, вони й самі влаштовують екскурсії до господарств. Нещодавно їх гостинно приймали в будинках тваринників трудівники колгоспів імені Фрунзе, імені Карла Маркса.

Докладне, всебічне знайомство зі своєю майбутньою професією змушує школярів серйозно ставитись до неї. Це засвідчують так звані тижні по спеціальності. До них готуються заздалегідь, консультуються з викладачами. Кожному в невеличкій розповіді хочеться довести, що він знає найбільше, кожен прагне якнайпереконливіше засвідчити свою вірність майбутньому фаху. На словах зробити це не легко, тому кращих по професії визначає щорічний конкурс. Спочатку він проходить у групах, далі — загальнокомбінатівський. При цьому шліфується професійна майстерність, зростає багаж теоретичних знань.

— Нинішній випуск викликає на змагання молодих виробничників району, — з гордістю каже Микола Іванович. — Такий конкурс проводитиметься на базі якогось колгоспу вперше за три роки. І хай навіть не стануть учні переможцями, але вже те, що вони сміливо зробили цей виклик, свідчить: у колективні господарства збирається прийти гідна зміна батькам.

(Далі буде).

В. БОНДАР,
спецкор «Молодого комунара».

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«ПРИКРІ УПУЩЕННЯ»

Так називалася стаття, надрукована в «Молодому комунарі» 19 лютого цього року. В ній було піддано критиці недостатню методичну й теоретичну підготовку пропагандиста Г. Г. Ситника.

Як повідомив редакцію секретар парткому заводу «Червона зірка» Ю. Пухар, критику визнано справедливою. Статтю обговорено на засіданні ради кабінету політосвіти парткому і на семінарі пропагандистів комсомольської політосвіти. Партійне бюро ливарного цеху також заслухало на своєму засіданні комуніста Г. Г. Ситника про виконання ним партійного доручення. Воно вказало йому на необхідність ретельнішої підготовки до занять. Пропагандистові подано методичну допомогу.

ПРИРОДА І ТИ

ПОГЛЯД

Степові криниці

Криниці... Ми звикли бачити їх при дорогах. Сучасні, модерні, як ця, що на фото, з чудернацькими журавлями і маленькі, непомітні, з позеленілими вже цямринами, але з такою прозорою і смачною водою. З кухлинами чи простими склянками, залишеними чиюсь доброю душею. Ми не знаємо, хто і коли викопав їх, хто пробив у сухій степовій землі ці животворні оазиси, але ми завжди лишаємося вдячними тим людям за хвилини перепочинку біля їхніх криниць.

Згадаймо народну творчість. Згадаймо пісні, вірші, поеми, що стали класикою. В більшості з них ви натрапляєте на криницю.

Але згадаймо й народну мудрість: «Не брудни криниці, бо схочеш водиці». І хіба не болітиме нам засмічена криниця на перехресті доріг біля Знам'янки Другої, занедбана — біля села Підлісного, що в Олександрівському районі, закидана жабуринням і висохла — у Великій Висці?

Будемо відверті, криниць стає менше. А ми часто байдуже проходимо повз їх залишки, скрушно хитаємо головою.

Криниці... Благословен хай буде той, хто викопав вас, тричі благословен — хто збереже вас.

Д. СТЕПОВИЙ.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

НЕДАВНО в Олександрії проводився конкурс професійної майстерності серед молодих продавців магазинів міста та учениць технічного училища № 3. Переможцем стала учениця ТУ-3 Наташа Стрельцова. Друге і третє місця зайняли відповідно продавець відділу «Взуття» магазину «Дитячий світ» міськзмішторгу Аня Чихрак та продавець універмагу відділу робітничого постачання Юлія Чернишова.

МОЯ ПРОФЕСІЯ — ПРОДАВЕЦЬ

Н. Стрельцову нагороджено дипломом Олександрійського міськкому комсомолу, їй вручено безплатну путівку до табору відпочинку «Юність» в в Алушті. Найчарівнішою учасницею конкурсу одностайно визнано Лідію Піранкову, продавця універмагу «Ювілейний».

Після змагань я запитала Наташу Стрельцову:

— Якими якостями, на ваш погляд, повинен володіти сучасний продавець?

— Насамперед, він повинен добре знати правила радянської торгівлі, мати гарний смак, слідкувати за новинками моди, доброзичливо ставитись до покупців. Він мусить щоденно турбуватись про підвищення своєї кваліфікації.

А ось як відповіла на запитання «Чи приносить вам задоволення робота?» Аня Чихрак:

— Звичайно. Щодня спілкуюся з наймолодшими покупцями. А для мене найбільша радість бачити на обличчі малюка, який стискає в руках потрібну покупку, вдячну усмішку.

На конкурс професійної майстерності були запрошені випускники середніх шкіл міста. Декому, можливо, він допоможе вибрати професію.

С. ЄВТУШЕНКО,
секретар комітету комсомолу відділу робітничого постачання.

м. Олександрія.

Ганс-Крістіан АНДЕРСЕН

ДО 175-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

«Немає на світі такої людини, якій хоч раз у житті не усміхнулося б щастя, — твердив Ганс-Крістіан Андерсен. — Тільки до пори до часу щастя це ховається там, де його менше всього сподіваються знайти». Так і щастя самого Андерсена причаїлось, за його словами, у звичайній гусячій пір'їні, якою він писав свої книги.

Довгі роки письменник вважав себе драматургом, романістом, поетом і страждав, коли його твори не мали успіху. Щастя прийшло до нього тільки разом із казками. Він зрозумів, що — казки — його «блискуче, найкраще в світі золото, те золото, що виблискує вогником у дитячих оченятах, дзвенить сміхом із дитячих уст і з уст їхніх батьків».

Андерсен створив понад 170 казок та історій, які стали улюбленим читанням дітей і дорослих. А його п'ять романів, більше двадцяти п'єс, вісім дорожніх нарисів і незліченна кількість віршів залишилися лише віхами на творчому шляху, тому що робота над ними допомагала відшліфовувати його головне обдарування.

Великий казкар народився у Данії в провінційному місті Оденсе на острові Фюн. Син чоботаря і пралі, житель міської околиці, він з дитячих літ пізнав гіркоту і приниження бідності. Маленький Ганс-Крістіан чув від старих прядильниць і знайомої служниці багато народних казок, пісень і повір'їв, які ожили потім у його книгах.

Чотирнадцятирічний Андерсен приїхав до Копенгагена один з кількома талерами в кишені. Він намагався стати співаком, танцюристом, поетом, довго бідував. Казки народились потім, і тільки вони принесли Андерсену і заслужений успіх, і визнання, і достаток.

У казці «Зелені крихітки» Андерсен частково відповів на запитання, чому він звернувся до цього жанру. «Кожну річ слід називати її справжнім іменем, — писав він, — і якщо вже це не вдається в реальному житті, то треба зуміти хоча б у казці».

Андерсен втілює в казках свій ідеал, створює в них особливий світ, де торжествують справедливість, добро і людська гідність.

Ці гуманістичні принципи лягли в основу першого збірника Андерсена «Казки, розказані для дітей». Другий збірник називався «Нові казки». Сюди ввійшли в основному вже не перероблені старовинні легенди, а казки, придумані самим письменником. Вони викривали суспільні пороки, були сповнені сучасного змісту і соціальної критики. Нескінченно розширився діапазон казки, в неї широким потоком увірвалося буденне життя.

Особливо яскраво проявляється жанрова різноманітність казки в останньому збірнику Андерсена «Нові казки та історії». Норвезький письменник Бйорнстьерне Бйорнсон чудово визначив суть цих творінь Андерсена. «Абсолютно неправильно, — писав він, — називати те, що тепер пише Андерсен, «казка»... Тепер, після того, як Андерсен уже не раз відходив від жанру роману, драми, філософського оповідання лише для того, щоб дати всім цим придушуваним паросткам пробитися, як дубу крізь скелю, на іншому місці, тепер у нього, бачить бог, і драма, і роман, і філософія є в казці. Те, що це більше не казка — само собою зрозуміло. Це — щось андерсенівське і зовсім невідоме в літературній аптеці...»

Всесвітня слава прийшла до Андерсена ще при житті.

У Данії, де найдовше не визнавали таланту письменника, його обрали почесним громадянином рідного міста Оденсе. Номер Андерсен 1875 року. За труною великого казкаря йшли бідняки і знать, студенти і міністри, посли і датський король. У країні в цей день було оголошено національний траур.

Л. БРАУДЕ.

РЕПОРТЕР

Свято птахів

відбулося нещодавно в середній школі № 30 м. Кіровограда.

Учні читали вірші про природу, виступали в костюмах різних птахів, вітали прихід весни. Організатором цього свята були юннати, гуртком яких керує вчителька біології Раїса Тимофіївна Нестеренко.

Гурток працює вже кілька років і вважається одним з найпопулярніших у школі. Все почуте й побачене тут прищеплює дітям любов до рідного краю, природи, вчить їх оберігати її так, як це робив В. І. Ленін.

Юннати допомагають Кіровоградському лісництву. Вони вже виготовили і прилаштували на деревах п'ятдесят шпаківень.

А влітку в лісах можна зустріти дбайливих «зелених патрулів».

М. ПЕТРЕНКО,
помічник лісничого Кіровоградського лісництва.

ТРЕБА ЗНАТИ

ЯКЩО ЗМІЯ ВКУСИЛА...

Що робити, коли вас укусила змія? На жаль, точних рекомендацій щодо цього дати поки що не можна. За цю безпомічність, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, людство щодня розплачується 30 тисячами життів.

Винайдені сироватки, але ж далеко не кожний, шукаючи на заміську прогулянку, бере з собою шприц і ампули. Недавно австралійські вчені розробили методи уповільнення дії змійної отрути на людський організм. Для цього на місце укусу треба накласти шину чи лубок і дуже міцно перебинтувати. Але не завжди ж під рукою є підходящий матеріал. До того ж не можна не враховувати психологічного фактора: укушена коброю чи мамбою людина для власного порятунку має в розпорядженні лише кілька хвилин!

Та ось багато африканських народів, що живуть в умовах, де зустрічі з небезпечними рептиліями — справа буденна, заздалегідь готують себе до їхніх укусів. Англійський місіонер А. Т. Брайант, який поселився 1883 року серед зулусів, зазначав, що багато людей із тих, що його оточували, зовсім не реагували на укуси змій. Інші переносили їх досить легко. Отже, зулуси знають методи вміло проводити ефективну профілактику проти дії змійної отрути. І що найважливіше, неписьменні зулуські зцілителі йшли приблизно тим же шляхом, що й сучасні медики. Сільські лікарі, або іньянги, як їх називають мовою цього народу, виловлювали і вбивали найрізноманітніших змій, сушили їх, а потім перетирали в порошок. Його і вживали з метою виробити імунітет. Правда, кожен порошок, твердили іньянги, допомагає від укусу тільки тієї змії, з якої він приготований.

Крім того, зулуси виявили, що від укусів мамби допомагає коріння і насіння невеликого дерева блювотного горіха. Тепер відомо, що отрута у мамби нервово-паралітичної дії, а з блювотного горіха нині добувають стрихнін — стимулятор нервової діяльності.

Однак головне в народній медицині зулусів — профілактика, котра широко проводиться іньянгами серед одноплемінців. Це, очевидно, і є найреальнішим шляхом боротьби проти згубної дії змійної отрути.

М. КНЯЗЬКОВ.
(ТАРС).

КОМУ Ж ШУКАТИ ТАЛАНТИ?

Післямова до фестивалю

ВЛАСНІ фестивалі шкільних драматичних колективів та художніх агітбригад відбуваються не так уже й часто — раз на чотири роки, а коли й рідше. Зрозуміло, що від кожного такого заходу ми чекаємо багато. Чекаємо нових імен, оригінальних робіт, сенсації, зрештою. Бо шкільна художня самодіяльність — явище досить рухливе, тож склад її учасників змінюється мало не щорічно.

Цьогорічний фестиваль, зауважимо відразу, виправдав надії лише частково. Почнемо з тематики вистав і виступів.

Вона в більшості випадків застаріла. Переважають знайомі нам, навіть уже дещо банальні сюжети, статичні спектаклі, де мало руху, експресії. Скажімо, колектив Інгуло-Кам'янської середньої школи Новогродківського району взявся за постановку явно непосильної йому п'єси Ю. Костюка «Старі та малі», тим-то під час перегляду вистави і глядачі, і журі відверто нудилися. Прикро вразило те, що на фестивалі майже не було злободенних творів із шкільного життя, що, мені здається, перш за все має хвилювати юних аматорів. Винятком тут можна назвати лише виставу гуртківців Вільшанського Будинку піонерів «Їхав Буня у Європу» за п'єсою М. Назарова.

Приємно відзначити, що репертуар багатьох агітбригад пов'язаний з підготовкою до ленінського ювілею, 35-річчя Перемоги, Московської Олімпіади. Але частіше вся розповідь складається з одних і тих же моментів — початок століття, революція, громадянська, Велика Вітчизняна, сьогодення. Можна подумати, що хтось спеціально нав'язав цю схему колективам. Власне, сама вона не несе нічого поганого, якраз навпаки, подекуди виручає — і от від виступу до виступу повторюються одні і ті ж поетичні рядки, пісні, мелодії. Не пізнаєш і не скажеш після хто виступав (у рамках схеми важко бути оригінальним). На цьому тлі вигідно вирізняється агітбригада Світловодської десятирічки № 3 «Промінь» (керівник Т. В. Безтехтіна).

РЕЖИСУРА і культура сцени. Коли мова зайшла про те, який драматичний колектив можна назвати кращим, жюрі було одностайним — колектив Рівнянського Будинку піонерів Новоукраїнського району. Гуртківці показали виставу за п'єсою Я. Сербіна «Наказ виконано» (режисер О. Ніколаєнко). Чим виділяється ця робота? Передусім умілою режисурою. Це повністю закінчений спектакль — грим, костюми, декорації. Юні артисти зуміли створити образи незалежно від своєї особистості, словом, зуміли повністю перевтілитись. Навіть для старшокласників це не так просто. До кращих можна віднести виставу за п'єсою Ф. Суслопарової та С. Завельської «Вистава відбудеться» (режисери М. М. Кривцова та А. Горбатий) — Світловодська середня школа № 3, «Білу троянду» Бела Юнгера у виконанні драмгуртівців Скалівсько-хутірської десятирічки Новоархангельського району (режисер В. В. Положаєнко). Відщо режисери цих колективів або мають спеціальну освіту (О. Ніколаєнко), або працюють із ними не один десяток років (М. М. Кривцова і В. В. Положаєнко). Відкриття фестивалю — Андрій Горбатий. Десятикласник, він уже пробує сили в режисурі.

А в більшості своїй шкільні режисери — новачки, люди, які раніше з режисурою ніколи не стикалися. І жаль було дивитися, коли, скажімо, виступом агітбригади Онуфріївської середньої школи керували з-за куліс, махаючи зошитом (зошит той було видно глядачам) і підказуючи (було чути), коли учасники кілька разів переодягалися за лаштунками, добре таки їх сминаючи і створюючи затяжні паузи. В результаті загалом непогана програма вийшла сіренькою. А про яку культуру сцени можна говорити, коли агітбригада «Супутник» Петрівської десятирічки вийшла на підмостки в зовсім невдало підібраному одязі і почала категорично переконувати глядачів і журі в тому, що «все найкраще — в Петровому!»

Мова йде про те, що, мабуть, слід було б, скажімо, при обласному інституті вдосконалення вчителів періодично проводити навчання керівників шкільних художніх агітбригад і драматичних колективів.

НАРЕШТІ, про масовість. Цьогорічний фестиваль був досить представницьким. Але це — порівняно з попередніми. Не приїхали учасники з Устинівського, Знам'янського, Ульяновського, Гайворонського, Голованівського, Новомиргородського, Компаніївського, Долинського, Кіровоградського районів. Як бачите, багато. А жаль. Тут є цікаві своєрідні колективи, участь яких значно збагатила б палітру фестивалю.

А тепер повернемось до початку нашої розмови. Пам'ятаєте слова: «... чекаємо нових імен, оригінальних робіт, сенсацій, зрештою»? Хто чекає? Звісно, ми, глядачі. І тут, мені здається, з іще більшим інтересом мали б чекати такої події професіонали, маються на увазі колективи обласного драматичного театру і театру ляльок. Одночасно з фестивалем, про який мова, проходив і фестиваль шкільних театрів ляльок. Бо сьогоднішні талановиті школярі, не виключена можливість, завтра можуть прийти до них. Важливо вчасно помітити і підтримати їх. Представникам згаданих театрів організатори — працівники обласного Палацу піонерів — відводили досить скромну роль — просто сказати своє вагоме слово посланцям шкільної художньої самодіяльності області. Але в журі сиділи лише працівники Палацу піонерів і кореспондент обласної молодіжної газети. Запрошені театрали не з'явилися. У них того дня... був вихідний.

Д. БОНДАР.

РЕПОРТЕР

День відкритих дверей

У жовтні нинішнього року своє п'ятдесятиріччя відзначатиме Кіровоградський педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна, тисячі вихованців якого працюють учителями у школах Кіровоградщини та інших областей республіки.

Напередодні ювілею у вузі проходять дні відкритих дверей для випускників усіх факультетів. У стінах рідного інституту зустрічаються колишні однокурсники.

На знімку: поруч із деканом педагогічного факультету С. Г. МЕЛЬНИЧУКОМ вони знову відчули себе студентами...

Фото Г. СТОБЕРСЬКОГО.

ЯРМАРОК «ТУРИСТ-80»

Стало доброю традицією щовесни проводити ярмарки по продажу туристських путівок.

«Турист-80», який організували Кіровоградська обласна рада по туризму і екскурсіях та бюро подорожей і екскурсій, відвідали сотні трудящих обласного центру і навколишніх районів.

У програмі ярмарку — продаж путівок на різноманітні маршрути за готівку і по перерахуванню, укладання договорів з місцевкомами профспілки.

Великий попит мали путівки на турбази Закарпаття, Прибалтики, Чорноморського узбережжя Криму.

Багатолюдно було і біля розділу ярмарку «Продаж путівок на арендовані бази». Тут відвідувачі купували путівки в Ялту, Алушту, Адлер, Новий Афон...

Ще в одному місці на ярмарку було людно і гамірно — біля столу, де розігрувалась лотерея. Щасливий білет випав учневі другого класу Знам'янської середньої школи № 2 Ігорсві Цховребашвілі. Хлопчик виграв путівку на турпоїзд за маршрутом «Кіровоград—Севастополь—Феодосія—Кіровоград».

Всього на ярмарку було продано путівок і виписано рахунків на суму близько сімдесяти тисяч карбованців.

Г. ЮР'ЄВ.

На знімку: І. ЦХОВРЕБАШВІЛІ зі щасливим виграшем.

Фото В. ГРИБА.

ПЛАВАННЯ

У десятці найсильніших

Республіканський спорткомітет затвердив десятку кращих плавців України за 1979 рік, що тренуються в центрі олімпійської підготовки «Ехо» міста Харкова. Серед тих, хто значиться в комплексному плаванні на дистанцію 200 метрів, є й наша землячка — авангардівка, вихованка світловодського наставника Анатолія Івановича Котенка, нині учениця Ленінградської спеціалізованої спортивної школи-інтернату олімпійського резерву. Юлія Кривчак.

В. ШАБАЛІН.

РАДІОСПОРТ

ЗВУЧАЛА МОРЗЯНКА...

ОЛЕКСАНДРІЯ. Тут закінчилися обласні змагання з радіоспорту серед школярів: приймання і передача радіограм на ключі, швидкісне складання діючих радіосхем. Набагато випередивши своїх суперників, перемогла команда Олександрійської станції юних техніків у складі Л. Шульги, М. Крупської, Т. Двоєнко, О. Земляного. Вона втрете виборола перше місце і звання чемпіона з радіоспорту. В особистому заліку чемпіонами області стали Л. Шульга та О. Попова (Олександрія).

Серед хлопчиків перше місце посів Юрко Десятник з Олександрівки, серед дівчаток звання чемпіонки завоювала юна радіоспортсменка з Олександрії Таня Двоєнко.

С. КРЯЧКО, суддя першої категорії з радіоспорту.

ВІД ЗНАЧКА ГПО — ДО ОЛІМПІЙСЬКОЇ МЕДАЛІ

Кожен дружить з фізкультурою

Переможцем першого етапу огляду-конкурсу «Від значка ГПО — до олімпійської медалі» став фізкультурний колектив Житомирського технічного училища № 2. Його успіх у цьому масовому русі за підвищення спортивної майстерності відзначений грамотою Спорткомітету УРСР, дипломом ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ, Спорткомітету СРСР і ЦК ДТСААФ СРСР. Тут кожен учень дружить з фізкультурою, закінчує навчання не тільки кваліфікованим спеціалістом, а й значкістом ГПО, інструктором з спорту.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ, кор. РАТАУ.

ОЗБРОЄНІ ВОЛЕЮ

ЧОТИРИ дні на трьох борцівських килимах у дитячо-юнацькій спортивній школі обласного спорткомітету проходив розиграш першості країни з класичної боротьби серед юнаків 1963—1964 років народження. Виборювали звання найсильніших 275 атлетів союзних республік, Москви і Ленінграда.

Спортсмени Російської Федерації набрали 88 очок і стали переможцями змагань у командному заліку. Представники України здобули 48 очок і посіли друге місце. Борці Вірменії і Грузії, маючи по 30 очок, поділили між собою третє й четверте місця.

Переможцями в особистому заліку у своїх вагових категоріях стали Юрій Сюртуков, Олександр Талачов, Андрій Боргояков, Олександр Мелехов (Українська РСР), Едуард Арутюнян, Гарегін Кочерян, Месроб Смбатян (Вірменська РСР), Георгій Мерабашвілі Гоча Барбагадзе, Гурам Гедехаурі (Грузинська РСР), Михайло Казаров і Самвел Мкртчян (Азербайджанська РСР).

Ось яку оцінку проведеним у Кіровограді змаганням дав олімпійський чемпіон і дворазовий чемпіон світу з класичної боротьби, державний тренер Спорткомітету СРСР Ш. Ш. Хісамутдінов:

— Змагання показали зрослу майстерність юних борців, появилися нові імена атлетів, які дали бій досвідченішим. Досягли вони цього завдяки високим вольовим якостям, технічному озброєнню, вмінню боротися до кінця.

Ф. ПИЛИК.

ЧЕМПІОНИ З КІРОВОГРАДЩИНИ

Повернення до себе

ТРЕБА по-справжньому любити спорт, щоб наважитись на те, на що наважився Олександр Ушаков. Він займався ручним м'ячем у Кіровоградській ДЮСШ № 3. Наприкінці 1974 року під час змагань на першість Кіровограда дістав тяжку травму. Перелом великої і малої гомілкових кісток і... остеомієліт. На цілий рік це вибуло восьмикласника зі строю: ходив то з милицями, то з палицею. Три виснажливі операції...

ОСТЕОМІЄЛІТ — хвороба підступна. Вона в будь-який час може знову дати знати про себе, і тоді — нова операція. Забігаючи наперед, скажемо, що через два роки після того, як Олександр уже займався класичною боротьбою, обласний лікувально - фізкультурний диспансер не допускав його до вступу на факультет фізичного виховання педінституту. Допоміг завідуючий відділом ортопедії обласної лікарні Григорій Васильович Воронюк, який робив Ушакову останню операцію і був упевнений у його здоров'ї.

Та це було пізніше. А тоді, після того невезучого року, здавалося, зі спортом для Олександра все покінчено. Здавалося доти, поки не запримітив його тренер спортивного клубу «Зірка» з класичної боротьби майстер спорту Микола Миколайович Бондар. Якесь не зовсім усвідомлене почуття підказало Бондарю, що з хлопця може вийти прекрасний борець. Високий на зріст, кремезний і в той же час стрункий, не по вазі (а вона перевищувала 100 кілограмів) рухливий, швидкий.

І Бондар запропонував Ушакову спробувати свої сили в боротьбі. Олександр погодився. Потрібно було мати неабияку мужність, щоб наважитись на таке після всього, що довелось перенести. І мати ту любов до спорту, про яку ми сказали на початку.

УШАКОВ виявився винятково працьовитим, наполегливим, обдарованим новачком. Одразу схоплював настанови тренера, швидко засвоював прийоми боротьби. Здавалося, що Олександр готовий тренуватися без кінця.

У новачках проходив недовго. Вже через два місяці почав виступати у змаганнях на першість області, а через рік примусив звернути на себе увагу і за межами Кіровоградщини — виграв юнацьку першість центральної ради товариства «Авангард», що проходила в Ровно. Ще через рік у Краснодарі став другим призером першості ВЦРПС серед юніорів.

З часом Ушаков перейшов у молодіжну групу. І знову призові місця на великих змаганнях. Друге — в Шатурі Московської області на першості ВЦРПС, третє — на міжнародному турнірі в Тбілісі, знову друге і четверте місця на молодіжній першості країни в Паневежисі Латвійської РСР і в Ризі, перемога на міжнародному турнірі в Алма-Аті. Торік на чемпіонаті центральної ради товариства «Авангард» серед дорослих борців, що проходив у Кіровограді, здобув перше місце. Цьогорічний успіх — «срібло» на всесоюзній молодіжній першості в Ризі.

Найбільше запам'яталися Олександру нелегкі перемоги над полтавським майстром спорту Миколою Іванком і дворазовим чемпіоном країни серед молоді, майстром спорту з Донецька Семеном Подокшиним. А ті, хто спостерігав за змаганнями VII Спартакіади Української РСР у травні минулого року, відзначили поєдинок Ушакова з призером першості країни Володимиром Фрейцем.

Здавалося, що варто 145-кілограмовому Володимирові навалитися на свого партнера, і той не витримає такої ваги. Проте витривалий і швидкий кіровоградець випереджав суперника, набирав бал за балом. І коли закінчився поєдинок, суддя підняв угору руку Ушакова...

Лише п'ятий рік борється Олександр. Проміжок часу невеликий, і результати, яких він досяг, свідчать про його неабиякі здібності.

— Олександр уміє творчо мислити, по-спортивному «злий», може настроїтися на поєдинок, — каже Микола Миколайович Бондар, який зі своїм вихованцем тепер представляє «Колос». — Він методично будує поєдинок залежно від якостей суперника, стилю його боротьби...

А Олександр додає:

— Свої здобутки я назвав би колективною творчістю. Завжди поруч зі мною тренер, який підкаже оптимальне рішення. Я вдячний директору школи № 5 Лідії Іллівні Кожевниковій, старшому викладачу фізкультури Людмилі Максимівні Коляді, класному керівникові Антоніні Олександрівні Сокуренко за участь у моїх спортивних справах. І викладачів факультету фізичного виховання педінституту, де я навчаюсь, вважаю співавторами моїх здобутків на борцівському килимі...

ВОЛЕКСАНДРА Ушакова великі перспективи. Як член збірної команди України, він нині бере участь у спільних навчально-тренувальних зборах борців УРСР. У квітні готуватиметься до міжнародного турніру в Болгарії. Але найбільша честь для атлета — те, що він став кандидатом у збірну молодіжну країни, де готується резерв нашої олімпійської збірної.

М. ОРЛЮК.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 02377. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 174. Тираж 54 000.